

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **EOS KSI Slovensko, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. , so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát Mgr. Tomáš Kušník, proti žalovanej **E. K.**, naposledy bývajúcej v B., zastúpenej opatrovníčkou J. M., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava IV, za účasti vedľajšieho účastníka **Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS**, so sídlom v Prešove, Važecká č. 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, **o zaplatenie 399,90 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 23 C 27/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. októbra 2012 sp.zn. 5 Co 515/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným uznesením v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV z 13. júla 2012 č.k. 23 C 27/2012-46, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov prvostupňového konania. V odôvodnení uviedol, že vedľajší účastník má síce principiálne právo na náhradu trov konania, no aj vo vzťahu k nemu je vždy potrebné skúmať, či boli trovy vynaložené účelne. Vyslovil názor, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých vystupuje žalobkyňa, a jeho zastúpenie advokátom, zbytočne

navýšilo trovy konania (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia), preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že mu odvolací súd svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy. Ide totiž o uznesenie o trovách konania, a teda prípustnosť je vylúčená priamo zo zákona ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti konať pred súdom tým, že uznesenie odvolacieho súdu nebolo dostatočne odôvodnené.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s otázkou náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, osobitne prečo mu ich náhrada nebola priznaná. Stručne a jasne rozviedol svoju úvahu, či možno považovať trovy konania, ktoré si uplatnil v predmetnej veci vedľajší účastník, za účelné, resp. z akých dôvodov ich za účelné nepovažoval. Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie uznesenia správnosť právnych záverov, ktoré sú obsahom tohto odôvodnenia, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd sa preto správnosťou dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu z tohto hľadiska nezaoberal.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni, ani žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2013

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová